

ПРОДОВОЛЬЧА ЗАБЕЗПЕЧЕНІСТЬ РЕГІОНУ

Шевчук В.Ю., викл.

Харківський державний технічний університет
будівництва та архітектури

Продовольча безпека держави неможлива без забезпеченості продовольством її регіонів. Оскільки розвиток регіонів не рівномірний, то виникає деякий дисбаланс у їхньому продовольчому забезпеченні. Через це з'являється необхідність не лише практичного вирішення цих питань, але й теоретичного обґрунтування понятійного апарату, який використовується щодо продовольчого забезпечення регіону.

Часто щодо регіону використовують поняття «продовольча безпека», але, ми вважаємо, що це не зовсім коректно. Оскільки, це поняття, апіорі, передбачає наявність продовольчої незалежності та самозабезпечення, а регіон є саме залежною адміністративно обмеженою одиницею, а тим більше, через глобальний розподіл праці та нерівномірність розміщення ресурсів, не здатний до самозабезпечення продовольством. Деякі автори пропонують вживати щодо регіону поняття «продовольча самодостатність» або «продовольча стійкість». На наш погляд, перше поняття обумовлює наявність системи, яка повністю забезпечена і не має потреби у зовнішньому контакті, що вступає у протиріччя такій системі як регіон. Друге поняття характеризує здатність системи зберігати свої властивості під впливом обурюючих факторів, що скоріше припустимо для продовольчої безпеки держави, ніж регіону. А якщо говорити про термін продовольче самозабезпечення, то він обумовлює лише внутрішні резерви, які існують у регіоні, і виключають зовнішні зв'язки.

Ми пропонуємо, по відношенню до регіону використовувати поняття «продовольча забезпеченість». На нашу думку, таке формулювання характеризує саме результат, який необхідно отримати, та не виключає зовнішніх постачань необхідного регіону продовольства.

Отже, ми вважаємо, що продовольча забезпеченість – це здатність регіону гарантувати вчасний і постійний доступ громадян (як фізичний, так і економічний) до продуктів харчування у необхідній кількості, встановленій фізіологічними, медичними та, закріпленими законодавчо, нормами, шляхом підтримки виробництва і сфери розподілу, а також створення резервів та фондів продовольства.